

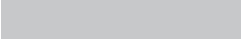

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๗ ว สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ขอสำเนาบันทึกถ้อยคำผู้เกี่ยวข้องและเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์

สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีหนังสือลับ ที่ กก ๐๒๐๑/๕๑๖ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอโดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง แล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีการเปิดรับสมัครบุคคลเพื่อคัดเลือกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๘ ว เลขที่ ๓๕๙ กลุ่มตรวจสอบภายในระดับกระทรวง ปรากฏว่ามีผู้ยื่นใบสมัครเข้ารับการคัดเลือกกรวม ๓ คน ได้แก่ ผู้อุทธรณ์ นางสาว ส. และนาย ต. ผลการตรวจสอบคุณสมบัติปรากฏว่า นางสาว ส. และผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนด และเมื่อเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกปรากฏว่า คณะกรรมการคัดเลือกมีมติเสียงข้างมากคัดเลือกนางสาว ส. เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจึงมีหนังสือลับมาก ที่ กก ๐๒๐๔/พิเศษ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ หนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ และหนังสือลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ร้องทุกข์และชี้แจงเพิ่มเติม อันเนื่องมาจากการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีหนังสือลับ ที่ กก ๐๒๐๑/๑๔๑ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๐ และที่ กก ๐๒๐๑/๒๔๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขอทราบว่ สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้พิจารณาหนังสือคำร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ทุกประเด็นแล้วหรือไม่ และขอให้เปิดเผยหนังสือขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผลการพิจารณาคำร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ต่อมาสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีหนังสือ ที่ กก ๐๒๐๑/๓๕๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่าได้แจ้งผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ครบถ้วนแล้ว สำหรับประเด็นการอุทธรณ์คำสั่งได้แจ้งตอบแล้วและได้แนบเอกสาร ๒ ฉบับ คือ หนังสือขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาส่งให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์

มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขอสำเนาบันทึกถ้อยคำผู้เกี่ยวข้องและเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ถูกร้อง แต่สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลจึงร้องขอคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้ถูกร้องชี้แจงเหตุผลในการขอข้อมูลดังกล่าวเพื่อตรวจสอบว่าการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาครบทุกประเด็นหรือไม่ และนำไปใช้ประกอบเป็นข้อมูลในการโต้แย้งตามสิทธิต่อไป และผู้ถูกร้องได้ร้องทุกข์เรื่องดังกล่าวต่อสำนักงาน ก.พ. แล้ว

ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาชี้แจงว่า หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวก็จะเป็นเหตุให้ผู้ถูกร้องร้องขอให้ชะลอการพิจารณาผลงานเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๘ ๖ กลุ่มตรวจสอบภายในระดับกระทรวง และกระทบการแต่งตั้งตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๘ ๖ กลุ่มตรวจสอบภายในระดับกระทรวง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอ คือ บันทึกถ้อยคำผู้เกี่ยวข้องและเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ถูกร้อง การสอบสวนพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ถูกร้องเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องที่สอบสวนในฐานะผู้ร้องทุกข์ สำหรับข้ออ้างว่าการเปิดเผยข้อมูลจะกระทบการแต่งตั้งตำแหน่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ๘ ๖ กลุ่มตรวจสอบภายในระดับกระทรวง เห็นว่าเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอ จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกร้อง

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายอิกหาญ ไตรมศักดิ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนครสวรรค์เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานเทศบาลนครนครสวรรค์ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานการช่างระดับ ๙ ถูกลงโทษให้ออกจากราชการฐานกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ตามโครงการก่อสร้างถนน คสล. ถนนสวรรค์วิถีได้ (NS-RB-6) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ นว ๕๒๐๐๔/๓๐๙ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ หนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๐ และหนังสือ ที่ นว ๕๒๐๐๔/พิเศษ ๑ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

๑. ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย และรายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีงานทาสีดีเส้นจราจรของจังหวัดนครสวรรค์

๒. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ (ก.ท.จ. นครสวรรค์) เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ ในวาระการพิจารณาลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้อุทธรณ์

๓. สำเนาประกาศรายนาม ก.ท.จ. นครสวรรค์ คณะปัจจุบัน

๔. สำเนาหนังสือเทศบาลนครนครสวรรค์ที่ขอความเห็นชอบ ก.ท.จ. นครสวรรค์ เพื่อลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ กรณีที่เสนอเข้าที่ประชุม ก.ท.จ. นครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ จำนวน ๑ ฉบับ

๕. สำเนาคำวินิจฉัย ก.ท.จ. นครสวรรค์ ในการลงมติให้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงให้ปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ จำนวน ๑ ฉบับ

๖. สำเนาหนังสือแจ้งมติที่ประชุม ก.ท.จ. นครสวรรค์ ตามข้อ ๒ ที่แจ้งให้เทศบาลนครนครสวรรค์ทราบ จำนวน ๑ ฉบับ

จังหวัดนครสวรรค์มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๓๖.๔/๑๖๒๙๕ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และหนังสือจังหวัดนครสวรรค์ ที่ มท ๐๘๓๖.๔/๒๔๐๘๘ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่ารายงานการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงเป็นเอกสารของเทศบาลนครนครสวรรค์ที่ส่งไปให้ ก.ท.จ. นครสวรรค์พิจารณา เมื่อคณะกรรมการฯ พิจารณาอย่างไรแล้ว จะต้องส่งให้เทศบาลนครนครสวรรค์ดำเนินการ จังหวัดจึงไม่มีอำนาจและหน้าที่ให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ประกอบกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๕๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๙ ให้เทศบาลนครนครสวรรค์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนเอกสารรายงานการสอบสวนทางวินัยที่เทศบาลนครนครสวรรค์จัดส่งมาให้จังหวัดนครสวรรค์นั้นเป็นเอกสารตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คือ เป็นเอกสารของเทศบาลนครนครสวรรค์ซึ่งอยู่ในความดูแลของ ก.ท.จ. นครสวรรค์ จึงให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอต่อเทศบาลนครนครสวรรค์

สำหรับรายงานการประชุม ก.ท.จ. นครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ ในวาระการพิจารณาลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงของผู้อุทธรณ์ เป็นความคิดเห็นภายในหน่วยงาน ก.ท.จ. นครสวรรค์ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับจังหวัดได้แจ้งมติที่ประชุม ก.ท.จ. ซึ่งมีความชัดเจนให้ทราบแล้ว ในส่วน
สำเนาหนังสือแจ้งมติที่ประชุม ก.ท.จ. นครสวรรค์ ที่แจ้งให้เทศบาลนครนครสวรรค์ทราบนั้น จังหวัดนครสวรรค์สามารถ
เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ นว ๕๒๐๐๔/พิเศษ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ อุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนครสวรรค์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้อง
ต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงาน ก.ท.จ. นครสวรรค์
ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจการจ้างในโครงการก่อสร้างถนน คสล. ถนนสวรรค์วิถีใต้ (NS-RB-6) ผู้อุทธรณ์
ถูกกล่าวหาว่าลงชื่อตรวจรับงานทั้งที่รู้ว่าเนื่องจากไม่ครบตามข้อกำหนดเงื่อนไขแห่งสัญญาและรายละเอียดแนบท้ายสัญญา
โดยคณะกรรมการคนอื่นกับผู้ควบคุมงานได้ทำบันทึกเสนอผู้บังคับบัญชาและประธานกรรมการตรวจการจ้างว่าเนื่องจากไม่ครบ
แต่ผู้อุทธรณ์ได้ทำบันทึกแย้งและให้ความเห็นว่าได้พิจารณาอย่างรอบคอบเห็นควรให้ตรวจรับงานไว้ โดยให้ลดค่าจ้างเฉพาะ
บ่อพักเพียงรายการเดียว ส่วนกรณีสถานที่ก่อสร้างไม่สมควรตัดลดค่าก่อสร้าง และได้เสนอนายกเทศมนตรีโดยไม่ผ่าน
ตามลำดับขั้นผู้บังคับบัญชาเหนือตนตามลำดับ จากการกระทำดังกล่าวของผู้อุทธรณ์ทำให้เทศบาลนครสวรรค์ได้รับความ
เสียหายเป็นจำนวนเงิน ๕,๙๓๕,๓๒๐.๕๘ บาท

เทศบาลนครสวรรค์ได้มีคำสั่ง ที่ ๘๐๕/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๗ ที่ ๑๒๓๑/๒๕๔๗ ลงวันที่
๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ที่ ๑๓๑๑/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๗ ที่ ๓๒๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๘ และคำสั่ง
เทศบาลที่ ๑๐๐๔/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้อุทธรณ์ โดย
คณะกรรมการดังกล่าวเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้
เทศบาลนครสวรรค์เสียหายอย่างร้ายแรง เป็นการกระทำผิดตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง วรรคสอง แห่งประกาศคณะกรรมการ
พนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ เรื่อง เงื่อนไขการสอบสวนการลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และ
การร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๕ ควรลงโทษปลดออก โดยไม่มีเหตุที่จะลดหย่อนเพราะผู้อุทธรณ์เคยถูกลงโทษตัด
เงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน มาแล้ว

อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้กระทำการข้ามขั้นผู้บังคับบัญชาเหนือตน ทำให้เทศบาลได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง เป็น
การกระทำผิดตามข้อ ๑๐ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดนครสวรรค์ฯ ซึ่งมีโทษ ๒ สถาน คือ ปลดออก
และลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๓ เดือน โดยคณะกรรมการเห็นควรให้ลงโทษความผิดบทที่หนักที่สุด คือ ปลดออก
 และได้เสนอให้ ก.ท.จ. นครสวรรค์พิจารณา โดยที่ประชุม ก.ท.จ. นครสวรรค์ มีมติเห็นชอบตามคำสั่งของเทศบาลนคร
สวรรค์ โดยให้ลงโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จังหวัดนครสวรรค์มีหนังสือ ที่ มท
๐๘๓๖.๔/๓๘๑๗๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ให้คณะกรรมการฯ
เพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งประกอบไปด้วย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนาเอกสารผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย และ
รายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีการก่อสร้างถนน คสล. ถนนสวรรค์วิถีใต้ (NS-RB-6) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒
สำเนารายงานการประชุมของ ก.ท.จ. นครสวรรค์ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ ในการพิจารณาโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง
ต่อผู้อุทธรณ์ กรณีกระทำความผิดตามโครงการก่อสร้างถนน คสล. ถนนสวรรค์วิถีใต้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำเนา
ประกาศรายนาม ก.ท.จ. นครสวรรค์ คณะปัจจุบัน ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สำเนาหนังสือเทศบาลนครสวรรค์ที่ขอ
ความเห็นชอบ ก.ท.จ. นครสวรรค์ เพื่อลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกับข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สำเนาคำวินิจฉัย ก.ท.จ. นครสวรรค์ ในการลงมติให้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง
ให้ปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกับ
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ตามข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าจังหวัดนครสวรรค์ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่ผู้ขอทราบ จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คงมีแต่เพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ เท่านั้นที่จังหวัดนครสวรรค์ได้ปฏิเสธการเปิดเผย ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏได้ความว่า จังหวัดนครสวรรค์ได้ดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ขอทราบเสร็จสิ้น และมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ขอทราบออกจากราชการแล้ว ผู้ขอทราบในฐานะผู้มีส่วนได้เสียจึงสมควรได้รับการดำเนินการทางวินัยที่เกี่ยวข้องกับตน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย และรายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีการก่อสร้างถนน คลส. ถนนสวรรค์วิถีได้ (NS-RB-6) คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้เคยมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลนครนครสวรรค์เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่ผู้ขอทราบแล้ว ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้ผู้ขอทราบได้

ส่วนที่จังหวัดนครสวรรค์กล่าวอ้างว่า ข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของเทศบาลนครนครสวรรค์นั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่าเทศบาลนครสวรรค์ได้ส่งผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัย และรายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณีดังกล่าวไปให้จังหวัดนครสวรรค์เพื่อพิจารณา จังหวัดนครสวรรค์จึงมีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ หนังสือเทศบาลนครนครสวรรค์ที่ขอความเห็นชอบ ก.ท.จ. นครสวรรค์ เพื่อลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อผู้ขอทราบเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ที่สามารถเปิดเผยให้ผู้ขอทราบได้

ในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ คำวินิจฉัย ก.ท.จ. นครสวรรค์ ในการลงมติให้ลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงให้ปลดผู้ขอทราบออกจากราชการ ตามมติที่ประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐ เป็นการพิจารณาของ ก.ท.จ. นครสวรรค์ ซึ่งเป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการปฏิบัติราชการ ข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้ขอทราบได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะทำให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินการทางวินัยของจังหวัดนครสวรรค์ยิ่งขึ้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดนครสวรรค์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ขอทราบ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ		หัวหน้าคณะที่ ๑
นายขจิตต์	บุรุษพัฒน์	กรรมการ
นายพีรพล	ไตรทศวิทย์	กรรมการ
ร้อยโท วิรัช	พันธุะผล	กรรมการ
นายสมชาย	หอมลอ	กรรมการ
นางเน่งน้อย	วิศโยธิน	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์
หมายเหตุ	นายพีรพล ไตรทศวิทย์ กรรมการ มีได้ลงนามในคำวินิจฉัย เนื่องจากขอถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เรื่องนี้ เพราะเคยเป็นข้าราชการจังหวัดนครสวรรค์และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยผู้ขอทราบมาก่อน	

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๑

๙๙

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการสูงสุด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงอัยการสูงสุด ร้องขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารบันทึกการให้ถ้อยคำประกอบการสอบสวนของนางสาว ว.

๒. เอกสารบันทึกการให้ถ้อยคำประกอบการสอบสวนของนาย ส.

๓. เอกสารสรุปรายงานการสอบสวนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการนางสาว ว. และนาย ส. ตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์

๔. บรรดาสรรพเอกสารอื่นที่อยู่ในสำนวนการสอบสวนทั้งหมด

สำนักงานอัยการสูงสุดมีหนังสือ ลับ ที่ อส ๐๐๐๓ (วน)/๗๙ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การดำเนินการทางวินัยถือเป็นความลับของราชการและต้องทำการสืบสวนทางลับ ทั้งนี้ เป็นไปตามหนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ จึงไม่อาจนำมาเผยแพร่ หรือให้ถ่ายเอกสารในสำนวนได้ เว้นแต่จะเป็นเอกสารที่ผู้ขอได้ยื่นไว้กับเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถยื่นขอคัดได้เฉพาะส่วนนี้เท่านั้น เพราะหากเอกสารในสำนวนการสืบสวนหรือสอบสวนทางวินัยถูกเผยแพร่หรือคัดสำเนาได้ ก็จะทำให้การสืบสวนและสอบสวนทางวินัยดังกล่าวไม่อาจได้รับความร่วมมือจากพยานที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ หรือเกี่ยวข้องกับเอกสาร อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยวินัยเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ทั้งบันทึกคำให้การเป็นข้อมูลเฉพาะตัวของผู้ให้ถ้อยคำไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จึงไม่อาจให้คัดเอกสารดังกล่าวตามคำขอได้ ส่วนการขอคัดเอกสารรายงานการสอบสวนนั้น สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีหนังสือแจ้งผลสรุปให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และไม่อาจให้คัดรายงานการสอบสวนดังกล่าวได้เช่นกัน ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) ดังนั้น ผู้อุทธรณ์สามารถขอคัดเอกสารได้เฉพาะเอกสารของผู้อุทธรณ์ที่ส่งให้เจ้าหน้าที่เท่านั้น แต่เนื่องจากเอกสารมีจำนวนมากจึงขอให้ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือแจ้งให้ทราบด้วยว่าประสงค์จะคัดเอกสารในส่วนใดเพื่อจะได้ดำเนินการคัดเอกสารให้ต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจของบริษัท ท. มีหนังสือลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงอัยการสูงสุด ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการ ๒ คน คือ นางสาว ว. ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบข้อพิพาทและคดีระหว่างบริษัท ท. กับบริษัท อ. และนาย ส. ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบข้อพิพาทและคดีระหว่างบริษัท จ. กับสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล เนื่องจากพนักงานอัยการทั้งสองได้ร่วมกันนำความเท็จไปกล่าวอ้างต่อศาลปกครองกลาง ทำให้ผู้อุทธรณ์และบุคคลอื่นได้รับความเสียหาย

การกระทำของนางสาว ว. และนาย ส. จึงเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่และเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สำนักงานอัยการสูงสุดได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า กรณีไม่มีมูลในอันที่จะกล่าวหาว่าบุคคลทั้งสองกระทำผิดวินัยตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนจึงให้ยุติเรื่องและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามหนังสือ ลับ ที่ อส ๐๐๐๓ (วน)/๐๔๐๔ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือร้องขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ รวม ๔ รายการ ต่อสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อต้องการทราบว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับความเป็นธรรมในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนหรือไม่ แต่สำนักงานอัยการสูงสุดเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ส่งให้สำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการเรื่องร้องเรียน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นๆ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการสูงสุดดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดชี้แจงว่า การเปิดเผยบันทึกถ้อยคำของพนักงานอัยการผู้ถูกร้องเรียนทั้งสองคนจะกระทบต่อรูปคดีในคดีที่นางสาว ว. รับผิดชอบเนื่องจากข้อเท็จจริงในบันทึกถ้อยคำเกี่ยวข้องกับคดีดังกล่าวที่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษทางวินัยข้าราชการ การตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จแล้ว โดยสำนักงานอัยการสูงสุดเห็นว่า ผู้ถูกร้องเรียนทั้งสองคนไม่มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน จึงมีคำสั่งให้ยุติเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้แต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้องเรียนโดยตรง ทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการกระทำของผู้ถูกร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงควรมีสิทธิได้ทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม ทั้งปรากฏตามรายงานการตรวจสอบว่านางสาว ว. ได้นำข้อเท็จจริงที่ทราบจากนาย ส. ไปเป็นเหตุเพิ่มเติมในการขอเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการต่อศาลปกครองกลางในคดีที่นางสาว ว. รับผิดชอบ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยเฉพาะบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกร้องเรียนทั้งสองคน จึงไม่เป็นเหตุที่จะกระทบต่อรูปคดีในคดีที่นางสาว ว. รับผิดชอบอยู่แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการสูงสุดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายสีกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔/๒๕๕๐**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกันตน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานประกันสังคมขอทราบข้อมูลทั้ง ๔ ราย คือ นาง ส. นาง พ. นางสาว อ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ณ ปัจจุบัน มีการนำส่งเงินสมทบผู้ประกันตนไว้บ้างหรือไม่ อย่างไร และหากได้นำส่งไว้ส่งในนามของบริษัทฯ อะไร อัตราเงินเดือนเท่าใด

สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ที่ รง ๐๖๐๔/๑๑๑๗๔ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการนำส่งเงินสมทบ สถานที่ทำงาน และอัตราเงินเดือนของผู้ประกันตนถือเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานประกันสังคม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษาของลูกหนี้จำนวน ๔ ราย ซึ่งศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ชำระหนี้แก่ผู้อุทธรณ์ในมูลหนี้ที่เกิดจากการเช่าทรัพย์สิน ตามคำพิพากษาศาลแขวงพระโขนง คดีหมายเลขแดงที่ ๗๓๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ พิพากษาให้นางสาว อ. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้อุทธรณ์ คำพิพากษาศาลแขวงพระโขนง คดีหมายเลขแดงที่ ๘๒๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ พิพากษาให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๕๑,๗๐๕.๕๗ บาท แก่ผู้อุทธรณ์ คำพิพากษาศาลแขวงพระโขนง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๘๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๙ พิพากษาให้นาง พ. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๓๙,๔๐๖ บาท แก่ผู้อุทธรณ์ และคำพิพากษาศาลแขวงพระโขนง คดีหมายเลขแดงที่ ๕๗๒๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๙ พิพากษาให้นาง ส. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๑๖๑,๓๒๑.๒๕ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถติดตามบังคับชำระหนี้ของลูกหนี้ดังกล่าวได้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามกระบวนการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา อีกทั้งข้อมูลที่ยังขอไม่ไขข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินโดยตรง และเห็นว่าเป็นการขอข้อมูลตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่ออายัดเงินเดือนของลูกหนี้ตามกฎหมาย จึงดำเนินการสืบทรัพย์ โดยมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานประกันสังคมเพื่อขอทราบข้อมูลของลูกหนี้ทั้ง ๔ รายดังกล่าวว่า ปัจจุบันบุคคลดังกล่าวมีการนำส่งเงินสมทบผู้ประกันตนไว้บ้างหรือไม่ อย่างไร และหากได้นำส่งไว้ส่งในนามของบริษัทฯ อะไร อัตราเงินเดือนเท่าใด แต่สำนักงานประกันสังคมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานประกันสังคมชี้แจง

เพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์เคยมีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคมขอข้อมูลประเภทเดียวกันของลูกหนี้รายอื่นและคณะกรรมการฯ ได้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ และข้อมูลที่ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับลูกหนี้ตามคำพิพากษาของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๔ ราย คือ นาง ส. นาง พ. นางสาว อ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ณ ปัจจุบัน มีการนำส่งเงินสมทบผู้ประกันตนไว้บ้างหรือไม่ อย่างไร และหากได้นำส่งไว้ ส่งในนามของบริษัทฯ อะไร อัตราเงินเดือนเท่าใด เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามกำหนดในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว นายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไป เพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะที่เดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์

กรรมการ

นายสีหภาพุญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าธนาคาร

.....
ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงธนาคารอาคารสงเคราะห์ขอทราบข้อมูลทั้งหมด ๔ ราย คือ นาง ส. นาง พ. นางสาว อ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. มีบัญชีเงินฝากประเภทใด เลขบัญชีใด สาขาใด มีเงินฝาก เป็นจำนวนเท่าใดและจำนวนไว้ที่สาขาใด

ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหนังสือ ที่ สก.ส. ๑๘๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลที่ขอตรวจสอบเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ ธนาคารอาคารสงเคราะห์จะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้ ดังนั้น ธนาคารอาคารสงเคราะห์จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลของบุคคลดังกล่าวให้ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และหนังสือชี้แจงของธนาคารอาคารสงเคราะห์ตามหนังสือ ที่ สก.ส. ๑๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษาของลูกค้าจำนวน ๔ ราย ซึ่งศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ชำระหนี้แก่ผู้อุทธรณ์ในมูลหนี้ที่เกิดจากการเช่าทรัพย์สิน ตามคำพิพากษาศาลแขวงพระโขนงคดีหมายเลขแดงที่ ๗๓๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ พิพากษาให้นางสาว อ. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้อุทธรณ์ คำพิพากษาศาลแขวงพระโขนง คดีหมายเลขแดงที่ ๘๒๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ พิพากษาให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๕๑,๗๐๕.๕๗ บาท แก่ผู้อุทธรณ์ คำพิพากษาศาลแขวงพระโขนง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๘๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๙ พิพากษาให้นาง พ. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๓๙,๔๐๖ บาท แก่ผู้อุทธรณ์ และคำพิพากษาศาลแขวงพระโขนง คดีหมายเลขแดงที่ ๕๗๒๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๙ พิพากษาให้นาง ส. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๑๖๑,๓๒๑.๒๕ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถติดตามบังคับชำระหนี้ของลูกค้านี้ดังกล่าวได้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ตามกระบวนการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา อีกทั้งข้อมูลที่ร้องขอไม่ใช่ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินโดยตรง และเห็นว่าเป็นการขอข้อมูลตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่ออายัดเงินเดือนของลูกค้านี้ ตามกฎหมาย จึงดำเนินการสืบทรัพย์โดยมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงธนาคารอาคารสงเคราะห์เพื่อขอทราบข้อมูลของลูกค้านี้ทั้ง ๔ รายดังกล่าวว่า มีบัญชีเงินฝากประเภทใด เลขบัญชีใด สาขาใด มีเงินฝากเป็นจำนวนเท่าใด และจำนวนไว้ที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์สาขาใด แต่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้านี้ตามคำพิพากษาจำนวน ๔ ราย ได้แก่ นาง ส. นาง พ. นางสาว อ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ว่า บุคคลและห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวมีบัญชีเงินฝากประเภทใด เลขบัญชีใด สาขาใด มีเงินฝากเป็นจำนวนเท่าใด และจำนวนไว้ที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์สาขาใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบข้อมูล

ข่าวสารดังกล่าวเพื่อบังคับชำระหนี้จากลูกหนี้ตามคำพิพากษา ซึ่งเป็นหนี้ันเกิดจากการประกอบธุรกิจของผูุ้ธรณ์ ผูุ้ธรณ์ จึงควรจัดระบบหลักประกันการชำระหนี้ให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของลูกค้ำของธนาคารอาจจะกระทบต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารได้ ไม่ว่าจะเป็นธนาคารของรัฐหรือธนาคารของเอกชน ซึ่งตามกฎหมายธนาคาร อาคารสงเคราะห์และกฎหมายธนาคารพาณิชย์ต่างให้ความคุ้มครองข้อมูลของลูกค้ำที่อยู่ในความครอบครองของธนาคาร การพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของธนาคารของรัฐ จึงควรต้องถือปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของ เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผูุ้ธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายสีหาญ ไตรมศักดิ์

กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖/๒๕๕๑

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล**
ของลูกค้านาคาร

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ขอรบว่าลูกหนี้ จำนวน ๔ ราย คือ นาง ส. นาง พ. นางสาว อ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. มีบัญชีเงินฝากประเภทใด เลขบัญชีใด สาขาใด มีเงินฝากเป็นจำนวนเท่าใด และจำนองไว้ที่สาขาใด

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบง. ๒๘๓๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ห้ามมิให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก เว้นแต่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูล แต่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ยินดีที่จะดำเนินการให้ หากเป็นการปฏิบัติตามหมายหรือคำสั่งของศาลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมาย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษาของลูกหนี้จำนวน ๔ ราย ซึ่งศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ชำระหนี้แก่ผู้อุทธรณ์ในมูลหนี้ที่เกิดจากการเช่าทรัพย์สินตามคำพิพากษาศาลแขวงพระโขนง คดีหมายเลขแดง ที่ ๗๓๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ พิพากษาให้นางสาว อ. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้อุทธรณ์ คำพิพากษาศาลแขวงพระโขนง คดีหมายเลขแดงที่ ๘๒๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ พิพากษาให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๕๐,๗๐๕.๕๗ บาท แก่ผู้อุทธรณ์ คำพิพากษาศาลแขวงพระโขนง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๘๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๙ พิพากษาให้นาง พ. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๓๙,๔๐๖ บาท แก่ผู้อุทธรณ์ และคำพิพากษาศาลแขวงพระโขนง คดีหมายเลขแดงที่ ๕๗๒๔/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๙ พิพากษาให้นาง ส. จำเลย ชำระเงินจำนวน ๑๖๑,๓๒๑.๒๕ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถติดตามบังคับชำระหนี้ของลูกหนี้ดังกล่าวได้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามกระบวนการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา อีกทั้งข้อมูลที่ร้องขอไม่ใช่ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินโดยตรง และเห็นว่าเป็นการขอข้อมูลตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่ออายัดเงินเดือนของลูกหนี้ตามกฎหมาย จึงดำเนินการสืบทรัพย์สินโดยมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อขอทราบข้อมูลของลูกหนี้ทั้ง ๔ รายดังกล่าวว่า มีบัญชีเงินฝากประเภทใด เลขบัญชีใด สาขาใด มีเงินฝากเป็นจำนวนเท่าใดและจำนองไว้ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้เนื่องจากพระราชบัญญัติ

การธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๔๖ สัตต บัญญัติว่า “ผู้ใดได้ล่วงรู้กิจการของธนาคารพาณิชย์ใดเนื่องจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ อันเป็นกิจการที่ตามปกติวิสัยของธนาคารพาณิชย์จะพึงสงวนไว้ ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผย นอกจากตามหน้าที่ หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ก็สามารถติดตามบังคับชำระหนี้ โดยวิธีอื่นได้ และหากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ก็จะทำให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ขาดความเชื่อถือทำให้เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) อาจถูกฟ้องร้องต่อไปได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับลูกหนี้ตามคำพิพากษาของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๔ ราย คือ นาง ส. นาง พ. นางสาว อ. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ว่าบุคคลและห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าว มีบัญชีเงินฝากประเภทใด เลขบัญชีใด สาขาใด มีเงินฝากเป็นจำนวนเท่าใด และจำนองไว้ที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อบังคับชำระหนี้จากลูกหนี้ตามคำพิพากษา ซึ่งเป็นหนี้อันเกิดจากการประกอบธุรกิจของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงควรจัดระบบหลักประกันการชำระหนี้ให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของลูกค้าของธนาคารอาจจะกระทบต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารได้ ไม่ว่าจะเป็นธนาคารของรัฐหรือธนาคารของเอกชน ซึ่งตามกฎหมายธนาคารอาคารสงเคราะห์และกฎหมายธนาคารพาณิชย์ต่างให้ความสำคัญคุ้มครองข้อมูลของลูกค้าที่อยู่ในความครอบครองของธนาคาร การพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของธนาคารของรัฐจึงควรต้องถือปฏิบัติในลักษณะเดียวกัน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายฮึกหาญ ไตรมศักดิ์

กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗/๒๕๕๑

เรื่อง **อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกุดสิมเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง**

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลกุดสิม จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลกุดสิม ยื่นขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการ ได้แก่

๑. ประกาศสอบราคาซื้อ/จ้าง วัสดุตรงชาติพร้อมอุปกรณ์ (ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐)
๒. คำสั่งเทศบาลตำบลกุดสิม ที่เกี่ยวกับงานดังกล่าว
๓. สำเนาใบเสร็จรับเงินผู้มาขอซื้อแบบ
๔. ทะเบียนรับของผู้เสนอราคา
๕. ใบเสนอราคาจากผู้เสนอราคาต่อเทศบาลตำบลกุดสิม
๖. เอกสารบันทึกสรุปผลการเปิดของสอบราคาของคณะกรรมการเปิดของสอบราคา
๗. สัญญาจ้างผู้ที่ได้รับเลือกทำสัญญา
๘. เอกสารที่เกี่ยวข้องงานสอบราคาซื้อดังกล่าว

เทศบาลตำบลกุดสิมมีหนังสือที่ กส ๕๒๗๐๑/๑๕๒๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นของหน่วยงานนิติบุคคลจึงไม่สามารถอนุญาตให้คัดสำเนาได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกุดสิมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกุดสิม คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า เพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เทศบาลตำบลกุดสิมได้มีประกาศ เรื่องสอบราคาซื้อธงประดับและอุปกรณ์ประกอบเพื่อเตรียมรับเสด็จ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์จึงทำหนังสือยื่นความจำนงขอซื้อแบบต่อเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเจ้าหน้าที่ที่ส่งได้แจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่า “ขณะนี้ยังไม่ได้ดำเนินการประกาศโครงการใดๆ” ต่อมาวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ทางเทศบาลตำบลกุดสิมได้นำคำสั่งเทศบาลตำบลกุดสิมไปทำการเปิดของสอบราคาซื้อ/จ้าง ตามประกาศดังกล่าวที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารระดับอำเภอ ซึ่งกรณีดังกล่าวทำให้ผู้อุทธรณ์เสียสิทธิไม่สามารถเข้าทำการเสนอราคาต่อหน่วยงานรัฐได้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความบริสุทธิ์ ยุติธรรม โปร่งใส ชัดเจน และถูกต้อง ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการดังกล่าว แต่เทศบาลตำบลกุดสิมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกุดสิม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตาม

ปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลคือบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเห็นควรให้เป็นดุลพินิจของเทศบาลตำบลกุตุลิมที่จะพิจารณาให้เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลกุตุลิมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน ให้เป็นดุลพินิจของเทศบาลตำบลกุตุลิมที่จะพิจารณาให้เปิดเผยได้

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายขจิตภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท นายวิรัช พันธุมะผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญกรมที่ดิน
เกี่ยวกับแผนงาน โครงการ การตรวจราชการ และการเบิกค่าใช้จ่ายไปราชการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ที่ดิน ๕ สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน มีหนังสือลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญว่า เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยและข้อข้องใจบางประการ อีกทั้งเพื่อใช้ในการรักษาสิทธิหน้าที่ในการปฏิบัติราชการของผู้อุทธรณ์ และเพื่อสนับสนุนข้อเท็จจริง หรือหักล้างข้อกล่าวอ้างของผู้ที่กล่าวหา หรือหมิ่นประมาท ซึ่งทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย ทั้งทางตรงและทางอ้อมหรือใช้เป็นพยานหลักฐานชั้นพื้นฐานว่า ผู้อุทธรณ์จะดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องในเรื่องใดบ้าง ในการปกป้องและรักษาสิทธิของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงร้องขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๓ รายการ ได้แก่

๑. แผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของรัฐบาล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ๒๕๔๙ และ พ.ศ. ๒๕๕๐ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒. คำสั่งสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการจัดบุคลากรออกงานภาคสนาม ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ๒๕๔๙ และ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทุกคำสั่ง

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการจัดบุคลากรออกงานภาคสนามในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ๒๕๔๙ และ พ.ศ. ๒๕๕๐

๔. คำสั่งกรมที่ดินเรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามโครงการเร่งรัดออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ สนับสนุนนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ๒๕๔๙ และ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทุกคำสั่ง

๕. หนังสือหรือเอกสารสรุปอัตรากำลังเจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ/ส่วนกลาง และจังหวัด สำหรับปีปฏิบัติงานตามโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ๒๕๔๙ และ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ซึ่งอยู่ในความครอบครองและควบคุมดูแลของ สนส. ๑/๒) และหนังสือสรุปอัตราว่างในปีงบประมาณที่กล่าวมา

๖. บันทึกข้อความ ที่ มท ๐๕๑๖.๓/๔๒ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ เรื่อง การแก้ไขงานค้างตามแผนงานโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ – ๒๕๔๘ และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๗. บันทึกข้อความ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๕๑๖.๓/๒๗๕ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เรื่อง ขออนุมัติปรับแผนปฏิบัติการโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของรัฐบาล ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙

๘. รายงานการตรวจเยี่ยมและตรวจติดตามผลการดำเนินงานโครงการเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ ตามนโยบายการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนของรัฐบาล ณ ศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี ร้อยเอ็ด อุตรดิตถ์ กาฬสินธุ์ และนครราชสีมา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ และ ๒๕๔๙ ซึ่งนาย อ. เป็นหัวหน้าคณะ ไปตรวจงาน หรือผอ. สำนัก สนส. หรือ ผอ. ส่วน มอบให้บุคคลอื่นไปตรวจงานด้วยทุกฉบับ

๙. แบบรายงานงานค้าง เจ้าหน้าที่ศูนย์อำนวยการเดินสำรวจฯ จังหวัดร้อยเอ็ด กาญจนบุรี อุตรดิตถ์

กาฬสินธุ์ และนครราชสีมา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๔๘ และ พ.ศ. ๒๕๔๙ ของเจ้าหน้าที่ภายในศูนย์
อำนวยการฯ ทุกคน

๑๐. รายงานการประชุมของศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน จังหวัดร้อยเอ็ด กาญจนบุรี อุตรดิตถ์
กาฬสินธุ์ และนครราชสีมา ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ๒๕๔๙ และ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ศูนย์อำนวยการฯ รายงาน
ต่อสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ

๑๑. แผนภูมิรายชื่อศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินทุกจังหวัดของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ และแผนที่ตั้ง
ของศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินทุกศูนย์

๑๒. เอกสารหรือสำเนาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานและ/หรือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศูนย์
อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินรายงานมายัง สนส. และ/หรือบันทึกข้อความต่างๆ ที่ สนส. ได้รับไว้จากศูนย์อำนวยการ
เดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน จังหวัดร้อยเอ็ด กาญจนบุรี อุตรดิตถ์ และนครราชสีมา

๑๓. เอกสารหรือสำเนาเอกสารขออนุญาตเดินทางไปราชการหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ส่งให้นาย อ. เดินทาง
ไปราชการพร้อมคณะ และเอกสาร หรือสำเนาเอกสารการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของนาย อ. และคณะใน
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๘ พ.ศ. ๒๕๔๙ และ พ.ศ. ๒๕๕๐

สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญมีหนังสือ ที่ มท ๐๕๑๖.๓/๗๘๓๙ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการ
ศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินจังหวัดสกลนคร เพื่อแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสาร
ที่คณะติดตามงานค้างได้ตรวจสอบงานค้างดำเนินการของเจ้าหน้าที่ศูนย์อำนวยการเดินสำรวจฯ เป็นการรายงานข้อมูลของ
แต่ละบุคคลมีการลงลายมือชื่อไว้ โดยแจ้งว่ามีผลงานแต่ละปีเท่าใด และยังคงดำเนินการเท่าใด เพื่อประโยชน์ในการพิจารณา
ตรวจติดตามและเร่งรัดงานค้างดำเนินการ มีลักษณะเป็นประวัติการทำงานและเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔
มาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลของบุคคลอื่น
ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เกี่ยวข้อง และไม่เคยรายงานข้อมูลดังกล่าวแต่อย่างใด จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ และศูนย์อำนวยการเดินสำรวจ
ออกโฉนดที่ดินจังหวัดสกลนคร ได้แจ้งเรื่องดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์
ร้องขอต่อสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน เป็นเอกสารการตรวจราชการและเอกสารการเบิกเงินไปราชการ
ซึ่งผู้อุทธรณ์สงสัยว่า เจ้าหน้าที่และคณะกรรมการมีการทุจริตเบิกเงินอันเป็นเท็จ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้รับการกลั่นแกล้งอย่าง
ไม่เป็นธรรม จึงขอตรวจสอบและขอสำเนาเอกสารดังกล่าว แต่สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดินปฏิเสธการ
เปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงขออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดินดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดินและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว
ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการออกหนังสือ
สำคัญ เพื่อขอตรวจสอบและขอสำเนาเอกสาร จำนวน ๑๓ รายการ เพื่อใช้ในการรักษาสีทิวทัศน์ในการปฏิบัติราชการของ
ผู้อุทธรณ์ และหักล้างข้อกล่าวอ้างของผู้ที่กล่าวหา หรือหมิ่นประมาทว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีความรู้ ความสามารถในการเดินสำรวจ
ออกโฉนดที่ดิน และไม่เป็นที่ต้องการของผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินจังหวัดต่างๆ ต่อมากรมที่ดิน
มีคำสั่งที่ ๑๒๔๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ ให้ผู้อุทธรณ์เดินทางไปปฏิบัติงานตามโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน
ทั่วประเทศ ณ ศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินจังหวัดสกลนคร ซึ่งผู้อุทธรณ์อ้างว่า จากการทํางานพบว่าประชาชน
ในพื้นที่มีปัญหาขาดความเชื่อถือและศรัทธาเจ้าหน้าที่กรมที่ดิน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะ
ต่อกรมที่ดินในการจัดการและแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินในโอกาสต่อไปด้วย และในการไปปฏิบัติงาน
ดังกล่าวปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่สามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงได้ ทั้งต่อมาผู้บังคับบัญชามิให้ผู้อุทธรณ์ออกปฏิบัติงานเดินสำรวจ
ออกโฉนดที่ดินอีก ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่มีผลงานในการประเมินเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบข้อเท็จจริงว่า
เหตุใดผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงในระหว่างไปปฏิบัติงานต่างจังหวัดได้ และสาเหตุที่ผู้บังคับบัญชาไม่ให้ผู้อุทธรณ์

ออกไปปฏิบัติงานดังกล่าว นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ยังสงสัยว่า การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปตรวจราชการตามโครงการดังกล่าวของนาย อ. ผู้ตรวจราชการกรมที่ดินอาจมีการเบิกจ่ายเป็นเท็จ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอทั้ง ๑๓ รายการไปตรวจสอบเพื่อดำเนินการต่อไป แต่สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญชี้แจงว่า สำนักงานฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ รายการที่ ๑ – ๘ และรายการที่ ๑๐ – ๑๒ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับแผนงานโครงการและการปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการซึ่งสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ แต่เนื่องจากเอกสารมีจำนวนมากจึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปตรวจสอบเอกสารที่สำนักงานฯ ก่อน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจสอบ และชำระค่าถ่ายสำเนา พร้อมทั้งรับสำเนาเอกสารบางส่วนไปแล้ว แต่ต่อมาผู้อุทธรณ์นำเอกสารมาคืนโดยอ้างว่า ไม่ตรงตามที่ร้องขอ และผู้อุทธรณ์ได้ไปรับค่าถ่ายสำเนาคืนจากกองคลัง กรมที่ดินแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ เป็นข้อมูลรายงานงานค้างของบุคคลอื่น ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และมีลายมือชื่อของบุคคลอื่นอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้และรายการที่ ๑๓ เป็นข้อมูลเอกสารการขออนุญาตเดินทางไปราชการและเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของผู้ตรวจราชการ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และมีลายมือชื่อของบุคคลอื่นอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ได้ส่งให้กองคลัง กรมที่ดินดำเนินการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายแล้วจึงไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ – ๘ และรายการที่ ๑๐ – ๑๒ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับแผนงานโครงการ และการปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการตามปกติของกรมที่ดิน อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๙ แบบรายงานงานค้างของเจ้าหน้าที่ศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินของจังหวัดต่างๆ นั้น เป็นข้อมูลผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ข้อมูลการขออนุญาตและการสั่งให้เดินทางไปราชการ และการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของนาย อ. ผู้ตรวจราชการกรมที่ดิน เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เช่นกัน การที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าต้องการทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อเป็นข้อมูลในการให้คำแนะนำในการปฏิบัติงานของกรมที่ดิน และตรวจสอบว่า มีการทุจริตเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นเท็จหรือไม่นั้น ผู้อุทธรณ์ในฐานะเจ้าหน้าที่กรมที่ดินหากเห็นว่า ควรปรับปรุงแก้ไขการทำงานของหน่วยงานที่ตนสังกัดอย่างไร ก็อาจเสนอต่อผู้บังคับบัญชาโดยตรงเพื่อดำเนินการตามที่เห็นสมควร หรือหากเห็นว่า อาจมีการทุจริตประพฤติดังกล่าวในหน่วยงาน ผู้อุทธรณ์ก็ต้องร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชา หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่เพื่อดำเนินการตรวจสอบตามขั้นตอนของทางราชการ มิใช่กรณีที่ผู้อุทธรณ์จะใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ กรมที่ดิน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ – ๘ และรายการที่ ๑๐ – ๑๒ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๓ ให้ยกอุทธรณ์

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์

กรรมการ

นายสีหภาพุญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเก็งเกี่ยวกับการก่อสร้างทางสรรพสินค้า

.....

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

องค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง จังหวัดมหาสารคาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๐ และวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง ยื่นขอข้อมูลข่าวสารของบริษัท บ. จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

๑. ใบแจ้งการก่อสร้างอาคารขององค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง เลขที่ ๑๑๗/๒๕๕๐ วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

๒. ใบแจ้งความประสงค์จะก่อสร้างอาคารของบริษัท บ. บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๕๐๒๗ รวม ๑๓ ไร่ และหนังสือ

น.ส. ๓ ก เลขที่ ๑๐๔ รวม ๗ ไร่

๓. หนังสือจดทะเบียนบริษัทฯ

๔. หนังสือมอบอำนาจของบริษัทฯ ให้บุคคลอื่นเป็นผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้แจ้ง

๕. แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน

๖. ใบรับรองผู้ควบคุมงานสถาปัตยกรรม และคุมงานโครงสร้าง

๗. ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมในการตรวจแบบก่อสร้าง (๑) อาคาร (๒) ท่อระบายน้ำ ร้ว เขื่อน กำแพงหรืออื่นๆ

(๓) ทางวิ่ง หรือที่จอดรถยนต์ภายนอกอาคาร (๔) ป้าย และ(๕) ค่าธรรมเนียม

องค์การบริหารส่วนตำบลเก็งมีหนังสือที่ มค ๗๒๓๐๑/๖๔๐ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ และที่ มค ๗๒๓๐๑/๖๗๖ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. ใบรับแจ้งการก่อสร้างอาคารเลขที่ ๑๑๗/๒๕๕๐ ออกให้เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

๒. ใบรับแจ้งการขุดดินหรือถนนเลขที่ ๒/๒๕๕๐ ออกให้เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐

๓. สำเนาใบเสร็จรับเงินในการตรวจแบบแปลน

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่เหลือองค์การบริหารส่วนตำบลเก็งได้แจ้งให้บริษัท บ. ซึ่งเป็นผู้อาจได้รับผลกระทบในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว ปรากฏว่า บริษัทฯ มีหนังสือที่ กม ๒๔๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเก็งว่า เอกสารแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลน (เอกสารรายการที่ ๕ ของหนังสือผู้อุทธรณ์) เป็นเอกสารอันเป็นความลับในการดำเนินธุรกิจและเป็นข้อมูลส่วนตัวของบริษัทฯ ซึ่งหากเปิดเผยจะส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ ดังนั้น บริษัทฯ จึงคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลเก็งจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เหลือให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเก็งว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับการเปิดเผยให้เฉพาะข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๗ เท่านั้น ส่วนรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ องค์การบริหารส่วนตำบลเก็งยังมิได้ปฏิเสธการเปิดเผย และแจ้งว่าตามหนังสือของบริษัทฯ ที่ กม ๒๔๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ บริษัทฯ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลเฉพาะเอกสารรายการที่ ๕ คือแผนผังบริเวณ แบบแปลนและรายการประกอบแบบแปลน

เท่านั้น โดยอ้างว่าเป็นเอกสารอันเป็นความลับในการดำเนินธุรกิจและเป็นข้อมูลส่วนตัวของบริษัทฯ ซึ่งหากเปิดเผยจะส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า เอกสารตามรายการที่ ๕ เป็นเอกสารที่ผู้เจ้าทำการก่อสร้างอาคารต้องนำมายื่นในการขอรับใบอนุญาตก่อสร้างตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง จึงหาใช่เป็นเอกสารอันเป็นความลับ เพื่อใช้เป็นศูนย์การค้า ซึ่งมีลักษณะการใช้ประโยชน์เกี่ยวข้องกับสาธารณะและไม่น่าจะมีการออกเป็นพิเศษ เพื่อประโยชน์ต่อการตรวจสอบของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง ซึ่งเป็นผู้แทนของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ จึงน่าจะเปิดเผยได้ และที่คัดค้านว่าหากเปิดเผยจะส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ นั้นเป็นเพียงแต่คำกล่าวอ้างลอยๆ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า เพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทั้ง ๒ คน เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง มีความประสงค์จะฟ้องร้องดำเนินคดีอาญาเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง รวม ๓ คน คือ หัวหน้าส่วนโยธา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง ในข้อหาปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ปลอมแปลงลายหน้าที่ให้บริษัท บ. เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ทำการก่อสร้างอาคาร ค.ส.ล. สูง ๑ ชั้น จำนวน ๑ หลัง และอาคารอื่นๆ ที่บ้านดินดำ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลเก็ง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ที่ถนนทางหลวงแผ่นดินสายมหาสารคาม - กาฬสินธุ์ (ระหว่าง กม. ที่ ๔ กับ กม. ที่ ๕) ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง ตามประกาศกรมโยธาธิการและผังเมือง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ในการวางและจัดทำผังเมืองรวมในท้องที่จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เนื่องจากเจ้าของโครงการยังไม่ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารต่อองค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง รวม ๗ รายการแต่องค์การบริหารส่วนตำบลเก็งเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์เฉพาะรายการที่ ๑ และรายการที่ ๗ ส่วน รายการที่ ๒ – ๖ ปฏิเสธการเปิดเผย โดยอ้างว่า บริษัท บ. ซึ่งเป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียคัดค้านการเปิดเผย ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเก็ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ – ๖ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับคำขอและเอกสารประกอบคำขอ ที่ผู้ขออนุญาตยื่นต่อเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาอนุญาตการก่อสร้างอาคารห้างสรรพสินค้าค้าปลีกค้าส่งขนาดใหญ่ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารให้ไว้ต่อเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาอนุญาตก่อสร้างอาคารอันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐ อาคารที่ขออนุญาตก่อสร้างมีลักษณะการใช้ประโยชน์เกี่ยวกับสาธารณะ และไม่ปรากฏว่ามีการออกเป็นพิเศษ หรือมีลักษณะเฉพาะแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปด้วยความถูกต้องโปร่งใส ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่รายการประกอบแบบแปลนที่เป็นรายการคำนวณของโครงสร้างอาคาร ระบบไฟฟ้าและสื่อสาร ระบบสุขาภิบาลและดับเพลิง ระบบระบายอากาศและค่าการถ่ายเทความร้อนรวมของผนังและหลังคาอาคาร เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเฉพาะที่ต้องสงวนไว้เป็นความลับ และผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น การเปิดเผยจึงอาจกระทบถึงประโยชน์ส่วนได้เสียของเจ้าของข้อมูลโดยไม่สมควร และส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลคือ หนังสือเดินทาง บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงควรให้เป็นดุลพินิจขององค์การบริหารส่วนตำบลเก็งที่จะพิจารณามีให้เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การ

บริหารส่วนตำบลถึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่รายการประกอบแบบแปลนที่เป็นรายการคำนวณ หนังสือเดินทาง บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน ให้เป็นดุลพินิจขององค์การบริหารส่วนตำบลถึงที่จะพิจารณาให้เปิดเผยได้

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัดภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์ผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมลออ

กรรมการ

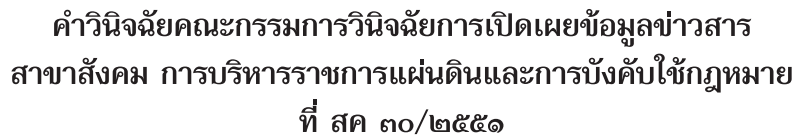
นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

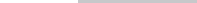
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ผู้ถือหุ้น :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีบันทึกลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งผู้ถือหุ้นว่า แบบประเมินประสิทธิภาพการสอนเป็นเอกสารเฉพาะตัวบุคคล มิใช่ข้อมูลที่ต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป จึงไม่สามารถส่งมอบเอกสารดังกล่าวให้แก่ผู้ถือหุ้นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้ขอทราบ หนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการฯ
ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ตามที่ผู้ขอทราบได้กล่าวอ้างไว้ข้างต้น และเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอทราบร้องขอเป็นข้อมูล
ที่นักศึกษาประเมินการสอนของอาจารย์ผู้สอนเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาดังกล่าวของอาจารย์ผู้สอน
และคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบการปรับปรุง
การเรียนการสอนวิชาดังกล่าว ประกอบกับผู้ขอทราบต้องการทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของผู้ถูกฟ้องคดีที่สืบเนื่อง
จากการร้องเรียนของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอทราบร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่เปิดเผยให้ผู้ขอทราบได้ เว้นแต่รหัสวิชาและชื่อวิชา หากเปิดเผยจะทำให้ทราบชื่ออาจารย์ผู้สอนวิชาดังกล่าว ซึ่งอาจ
กระทบถึงประโยชน์ส่วนตัวส่วนเสียของอาจารย์ผู้สอนนั้นโดยไม่สมควร จึงควรให้เป็นดุลพินิจของคณะวิศวกรรมศาสตร์และ
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากรที่จะพิจารณาให้เปิดเผยได้

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอ พร้อมทั้ง
สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถือหุ้น เว้นแต่รหัสวิชาและชื่อวิชา ให้เป็นดุลพินิจของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่จะพิจารณามีให้เปิดเผยได้

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นายจัตถัย บุรุษพัฒน์

กรรมการ

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

นายสมชาย หอมล่อ

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์มะผล

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนผู้ถือหุ้น

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๑/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวนเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวน จังหวัดมุกดาหาร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวน มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวน เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สัญญาและเอกสารขายแบบแปลนสอบราคาโครงการก่อสร้างถนน คสล. บ้านเขามโนรมย์ หมู่ที่ ๙
รายการที่ ๒ สัญญาและเอกสารขายแบบแปลนสอบราคาโครงการขยายท่อเมนประปาคุ้มทางเข้าวัดบ้านลัมป่อย หมู่ที่ ๒

รายการที่ ๓ สัญญาและเอกสารขายแบบแปลนสอบราคาโครงการก่อสร้างขั้มประตูเฉลิมพระเกียรติในหลวง ปี ๒๕๕๐ องค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวน มีหนังสือ ที่ มห ๗๒๓๐๑/๖๔๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) และเป็นการขอจำนวนมากและบ่อยครั้ง ตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวน จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น โดยองค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวนพิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีตำแหน่งเป็นรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวนซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารท้องถิ่นได้อยู่แล้ว จึงสมควรใช้อำนาจหน้าที่ดังกล่าวผ่านทางสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวน อีกทั้งข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้นไม่ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลโครงการ หรือแผนงานก่อสร้างในปีใด ซึ่งเอกสารดังกล่าวมีจำนวนมาก และผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอบ่อยครั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวนเคยแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ระบุข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอให้ชัดเจน แต่ไม่ได้รับการตอบกลับจากผู้อุทธรณ์

ในชั้นการพิจารณาคดี ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทั้ง ๓ รายการนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารในปริมาณประมาณ ๒๕๕๐ เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์มีตำแหน่งเป็นรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวนซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบการดำเนินงานผ่านทางสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวนได้นั้น มิได้เป็นการดัดลิดิผู้อุทธรณ์ในการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น

ได้แก่ สัญญาและเอกสารขายแบบแปลนสบราคาในโครงการก่อสร้างถนน คสล. บ้านเขามโนรมย์ หมู่ที่ ๙ โครงการขยาย
ท่าอากาศยานท่าอากาศยานเข้าวัดบ้านส้มป่อย หมู่ที่ ๒ และโครงการก่อสร้างขั้วประตูลิขิตพระเกียรติในหลวง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์
และมีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาสีนวนกล่าวอ้าง ตลอดจน
เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเพียงข้อมูลข่าวสารประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๐ เท่านั้น ซึ่งไม่ถือว่ามีความสำคัญ และไม่ปรากฏ
ข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์มีการร้องขอบ่อยครั้ง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การ
บริหารส่วนตำบลนาสีนวนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒/๒๕๕๑**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลมก้อย จังหวัดเชียงใหม่
เกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมก้อย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลมก้อย จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลมก้อย จังหวัดเชียงใหม่ มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๙ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๙ และวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๔๙ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลมก้อยขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมก้อย เพื่อประกอบการดำเนินการ กรณีผู้อุทธรณ์ถูกสอบสวนทางวินัย จำนวน ๑๔ รายการ คือ

๑. แบบประเมินความดีความชอบประจำปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๗ ของนางสาว จ. ผู้อุทธรณ์ นาย อ. และนาง ล.
 ๒. สำเนาปฏิกาว์สมุดสำนักงานของสำนักงานปลัด จากร้านเฟรนด์
 ๓. สำเนาสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการ ช่วงการศึกษาต่อของนางสาว จ.
 ๔. สำเนาสมุดเวรยามและคำสั่งตรวจเวรยาม ประจำปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๘
 ๕. สำเนาสมุดเงินสด แยกประเภท ทะเบียนคุมรายได้ ทะเบียนคุมรายจ่าย สมุดคุมฎีกาเบิกจ่ายส่วนการคลัง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๓ - ๒๕๔๘
 ๖. สำเนาฎีกา จปฐ. ประจำปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๘ พร้อมหนังสือสั่งการ
 ๗. สำเนาสมุดคุมฎีกาเบิกจ่ายเงิน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘ ช่วงระยะวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๘
 ๘. สำเนาคำสั่งเก็บภาษีประจำปี ๒๕๔๓ - ๒๕๔๘ และแบบประเมิน ภรด. ๒ (ปี ๒๕๔๗-๒๕๔๘)
 ๙. สำเนาฎีกายืมเงินและฎีกาส่งใช้เงินยืมไปราชการของนางสาว จ. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๘
 ๑๐. สำเนาฎีกาอุดหนุนประเพณีลอยกระทง ประจำปี ๒๕๔๗-๒๕๔๘
 ๑๑. สำเนาคำสั่งการจัดซื้อจัดจ้างประจำเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๔๙
 ๑๒. สำเนาคำสั่งการลงโทษทางวินัย ตลอดจนรายงาน ก. อบต. จังหวัดเชียงใหม่
 ๑๓. สำเนาสมุดเยี่ยมการตรวจงานของคณะกรรมการตรวจงานของอำเภออมก้อย ประจำวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙
 ๑๔. สำเนาดารงการตรวจแนะนำและข้อเสนอแนะของอำเภออมก้อย ประจำวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙
- องค์การบริหารส่วนตำบลมก้อยมีบันทึก ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๓ และรายการที่ ๑๔ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น ดังนี้
๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ โดยให้เหตุผลว่า เป็นการขอจำนวนมากและไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่เกี่ยวกับเรื่องที่มีการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์
 ๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า ไม่มีการระบุปีงบประมาณ

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ โดยให้เหตุผลว่า เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก. อบต. จังหวัดเชียงใหม่ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๐ อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และหลังจากยื่นอุทธรณ์แล้วได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๐ ขอข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม คือ สำเนาเอกสารการประเมินความดีความชอบในการเลื่อนขั้น เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๙ และวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อย ยังมิได้ให้คำตอบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อย และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ กล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีไม่ยอมอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง โดยไปลงชื่อในสมุดเวลาปฏิบัติงาน แล้วออกไปที่อื่นนอกสำนักงานฯ ตั้งแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลา ๑๔๘ วัน ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการทำคำชี้แจงตามข้อกล่าวหาที่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยชี้แจงด้วยวาจา และตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ขม ๘๗๑๐๑/๐๐๓๙ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ว่า ได้คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๓ และรายการที่ ๑๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบค้นหาเอกสารแล้ว แต่ไม่พบ อีกทั้งยังได้สอบถามไปยังพนักงานส่วนตำบลที่ปฏิบัติราชการอยู่เดิมแล้ว ได้รับแจ้งว่า ไม่ทราบว่าจะเอกสารดังกล่าวอยู่ที่ใด จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารให้ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๕ - ๑๐ เป็นเอกสารที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้อุทธรณ์ ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง และได้สอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องแล้วได้รับแจ้งว่า เอกสารทั้งหมดผู้อุทธรณ์เป็นผู้เก็บรักษา ผู้ใดบังคับบัญชาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดเก็บเอกสาร

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ได้แจ้งเจ้าหน้าที่ค้นหาแล้ว แต่ไม่พบและไม่ทราบว่าเอกสารได้ถูกเก็บไว้ที่ใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ไม่สามารถให้สำเนาได้ เนื่องจากในปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๘ ไม่มีการจัดทำเอกสารดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก. อบต. จังหวัดเชียงใหม่ หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอเพิ่มเติมหลังการยื่นอุทธรณ์ คือ แบบประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล และเอกสารในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้น เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ เป็นเอกสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยจัดทำขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการดูแลและการเก็บรักษาเอกสาร คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงสอบถามว่า หากจะให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ตรวจสอบถึงความมีอยู่ของเอกสารดังกล่าว จะมีข้อขัดข้องหรือไม่ ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อย ให้ถ้อยคำว่าจะไม่ขัดข้อง แต่ขอให้สำนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยเข้าร่วมเป็นพยานในการตรวจสอบดังกล่าวด้วย

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อีกทั้งในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ และ ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับทราบเรื่องการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการทำคำชี้แจงเรื่องที่มีการกล่าวหา และขอความเป็นธรรมต่อไป ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอที่องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยแจ้งว่าเป็นเอกสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลังนั้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติ

ราชการที่อื่น และเพิ่งกลับมาปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยได้ไม่นาน ทั้งยังไม่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานใด นอกจากนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยได้มีคำสั่ง ที่ ๑๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยเป็นผู้รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลัง ปัจจุบันผู้อุทธรณ์จึงไม่มีความเกี่ยวข้อง หรือเป็นผู้เก็บรักษาหรือควบคุมดูแลเอกสารดังกล่าวแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม หากคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ตรวจสอบว่ามีเอกสารตามที่มีคำขอหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ไม่ขอตรวจสอบ และขอให้องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยยืนยันว่าไม่มีหรือไม่พบเอกสารดังกล่าว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ ผู้อุทธรณ์ไม่ขัดข้องในการเป็นผู้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอขององค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จำนวน ๓ รายการ คือ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๓ และรายการที่ ๑๔ จึงไม่ต้องพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอเพิ่มเติมหลังการยื่นอุทธรณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยแจ้งว่า เฉพาะข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ไม่ขัดข้องในการเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และผู้อุทธรณ์แถลงว่าพอใจ จึงไม่ต้องพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยปฏิเสธว่าไม่มีการจัดทำเอกสาร จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณา

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยแจ้งว่าหาไม่พบ และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยชี้แจงว่ายินดีให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบได้โดยให้มีพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยเข้าร่วมเป็นพยานด้วยนั้น ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าไม่ขอเข้าตรวจสอบ จึงเห็นสมควรให้องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยเป็นผู้ตรวจสอบถึงความมีอยู่ของเอกสารดังกล่าว และเมื่อได้ตรวจสอบแล้วให้องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยยืนยันความมีอยู่ของเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์อีกครั้งหนึ่ง

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยแจ้งว่าหาไม่พบ และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยชี้แจงว่ายินดีให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบได้โดยให้มีพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยเข้าร่วมเป็นพยานด้วย ผู้อุทธรณ์แถลงว่าไม่ขัดข้องในการเป็นผู้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าว เห็นสมควรให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยอนุญาต

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า การดำเนินการทางวินัยอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ ก. อบต. จังหวัดเชียงใหม่ และองค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยชี้แจงเพิ่มเติมว่า ขณะนี้ยังไม่ได้รับคำสั่งลงโทษทางวินัย และรายงานของ ก. อบต. จังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยย่อมไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผยแต่เนื่องจากการพิจารณาของ ก. อบต. จังหวัดเชียงใหม่ มีระยะเวลาที่เนิ่นนานแล้ว หากผู้อุทธรณ์ต้องการทราบรายละเอียดในขั้นตอนการพิจารณาของ ก. อบต. จังหวัดเชียงใหม่ ก็ให้ผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อ ก. อบต. จังหวัดเชียงใหม่โดยตรง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยดังนี้

๑. ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยตรวจสอบว่ามีข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ หรือไม่ แล้วแจ้งผลแก่ผู้อุทธรณ์

๒. ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบร่วมกับพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมก๋อย และคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สอนองชาติ

หัวหน้าคณะที่ ๒

นายชัยรัตน์ มาประณีต

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจนปัจจนึก

กรรมการ

นายพลประโยชน์ ชัยเกียรติ

กรรมการ

พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย

กรรมการ

นางธิดา ศรีไพพรรณ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๓/๒๕๕๑

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓
 เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

:

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นครู โรงเรียนปราสาทเบงวิทยา ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่าง
ไม่ร้ายแรง กรณีผู้อุทธรณ์และพวกร่วมกันกลั่นแกล้ง สร้างสถานการณ์และชักนำนักเรียนให้ร้องเรียนกล่าวหานาย ม. ตำแหน่งครู
ชำนาญการ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งครูโรงเรียนปราสาทเบงวิทยา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึง
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ ขอสำเนารายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารประกอบอื่นๆ
ทั้งหมด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ มีหนังสือ ลับ ที่ สค ๐๔๖๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ปฏิเสธ
การเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่เสนอต่อผู้บังคับบัญชา
เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งถือว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการดำเนินการทางวินัยยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผย
อาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนซึ่งทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
ตามมาตรา ๑๕ (๓) ส่วนเอกสารอื่นๆ เป็นบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลที่ได้จากการแสวงหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นก่อนการดำเนินการ
สอบสวนทางวินัย การเปิดเผยอาจทำให้พยานบุคคลได้รับอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง
การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ในปี ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์และพวก ซึ่งเป็นครู
โรงเรียนปราสาทเบงวิทยา ถูกกล่าวหาว่าได้สร้างสถานการณ์และชักนำ ตลอดจนพยานนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
จำนวนหนึ่งไปร้องเรียนนาย ม. ซึ่งในขณะนั้นเป็นครูโรงเรียนปราสาทเบงวิทยา ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์
เขต ๓ ว่านาย ม. ซึ่งเป็นครูฝ่ายปกครอง ลงโทษนักเรียนโดยไม่มีเหตุผล พุดจาคำหยาบและประจานนักเรียนหน้าเสาธง
นาย ม. ถูกตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และถูกลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน และ
ได้รับการลดโทษเหลือภาคทัณฑ์ในเวลาต่อมา

ต่อมานาย ม. เห็นว่าตนเองถูกกลั่นแกล้งจึงได้ร้องเรียนไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงาน
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และหน่วยงานของรัฐอีกหลายแห่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต ๓ จึงได้ตั้ง
คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงโดยคณะกรรมการชุดดังกล่าวได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ พยานเอกสาร

และพยานบุคคลซึ่งเป็นครูและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนปราสาทเบงวิทยา โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาเห็นว่าข้อร้องเรียนมีมูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต ๓ จึงได้มีคำสั่งลับ ที่ ๕๑/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้องและพวก โดยในขณะนั้นขั้นตอนการสอบสวนวินัยยังไม่แล้วเสร็จ

ผู้ถูกร้องไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต ๓ ในการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ตน โดยเห็นว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต ๓ เคยลงโทษนาย ม. กรณีถูกร้องเรียนโดยนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปราสาทเบงวิทยาว่าลงโทษนักเรียนโดยไม่มีเหตุผล พุดจาคำหยาบและประจานนักเรียนหน้าเสาธงมาก่อน ดังนั้น หากมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ตนในข้อกล่าวหาว่าสร้างสถานการณ์ และขึ้นนักเรียนไปร้องเรียนพฤติกรรมของนาย ม. จนนาย ม. ถูกลงโทษนั้น จะทำให้เข้าใจได้ว่ากระบวนการและขั้นตอนในการสอบสวนวินัยแก่นาย ม. นั้นมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกร้องจึงต้องการตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงว่ามีมูลในการกล่าวหา หรือมีเหตุผลเพียงพอต่อการตัดสินใจตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ตนหรือไม่ และได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต ๓

ในขั้นของการอุทธรณ์ ผู้ถูกร้องได้แจ้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารประกอบอื่นๆ ทั้งหมดที่ผู้ถูกร้องต้องการ คือ

๑) คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

๒) หนังสือร้องเรียนของผู้ร้องเรียน

๓) สรุปสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

๔) รายงานความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และ

๕) บันทึกถ้อยคำบุคคลทั้งหมด ซึ่งอาจลบ หรือตัดทอน หรือทำประการอื่นใด ที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ลายมือชื่อ และตำแหน่งของผู้ให้ถ้อยคำ และข้อความที่อาจแสดงให้ทราบถึงผู้ให้ถ้อยคำได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เป็นข้อมูลที่มีสิทธิได้รับทราบในฐานะผู้ถูกตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงอยู่แล้ว จึงเห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้ถูกร้อง

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือร้องเรียนของผู้ร้องเรียน จากข้อเท็จจริงปรากฏได้ความว่า ผู้ถูกร้องทราบว่าผู้ร้องเรียนคือ นาย ม. และทราบข้อกล่าวหาซึ่งเป็นไปตามหนังสือร้องเรียน และแม้ในหนังสือดังกล่าวจะมีการกล่าวถึงบุคคลที่สาม แต่ไม่ได้มีข้อความที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลเหล่านั้นแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้เช่นกัน

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ - รายการที่ ๕ อันได้แก่ สรุปสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง รายงานความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และบันทึกถ้อยคำทั้งหมดนั้น แม้ข้อเท็จจริงจะฟังได้ว่าขั้นตอนในการสืบสวนข้อเท็จจริงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต ๓ ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ในขั้นการสอบสวนวินัยแก่ผู้ถูกร้องยังไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกร้องจะมีผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หากผู้ถูกร้องต้องการตรวจสอบการทำงานของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงก็สามารถใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารนี้ได้ภายหลังการสอบสวนวินัยเสร็จสิ้นแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมทั้งสำเนาที่สมัครรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกร้อง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ

หัวหน้าคณะที่ ๑

นางเน่งน้อย วิศวโยธิน

กรรมการ

นายพีรพล ไตรทศวิทย์

กรรมการ

ร้อยโท วิรัช พันธุ์ผล

กรรมการ

นายสมชาย หอมล่อ

กรรมการ

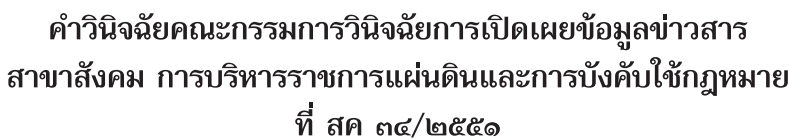
นายจัดภัย บุรุษพัฒน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ผู้ถือหุ้น :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

๑. สถิติผลงานของพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐
๒. สถิติตัวหน้าของพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐
๓. สถิติขั้นพิเศษและอัตราเงินเดือนของพนักงานส่วนบริการสลับสายทุกคน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้ถือหุ้นมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๑ ได้มีการปิดประกาศให้พนักงานทราบมาโดยตลอด รายการที่ ๒ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)
ได้มีหนังสือแจ้งเวียนให้พนักงานทราบมาตลอดเช่นกัน สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด

(มหาชน) ได้มีหนังสือแจ้งเวียนให้พนักงานทราบ จนกระทั่ง ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ และปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้บริหารถูกร้องเรียนว่ามี การกลั่นแกล้งในการพิจารณาให้ความดีความชอบ ปรากฏผลการสอบสวนว่าผู้ถูกร้องเรียนกระทำผิดจริง จึงถูกให้ออกจากงาน หลังจากนั้นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ก็ได้มีหนังสือแจ้งเวียนข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอรายการที่ ๓ ให้พนักงานทราบ ผู้ถือหุ้นมีความประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ ย้อนหลัง ๑๐ ปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ผู้ถือหุ้นมาทำงานในส่วนบริการสลับสาย

ผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ชี้แจงว่า ปัจจุบันบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้จัดทำระบบเครื่องชี้วัดผลการปฏิบัติงาน (Key Performance Indicators) มาประเมินผลงานของพนักงาน ซึ่งเป็นการ ประเมินผลงานตามเป้าหมาย ความประพฤติ ความรู้ และความสามารถ ในส่วนงานที่ผู้ถือหุ้นทำงานอยู่มีเจ้าหน้าที่สลับสาย จำนวน ๔๔ คน การเลื่อนขั้นเงินเดือนจะคำนวณตามวงเงิน ร้อยละ และแบ่งตามเกรด ในการประเมินผลงานพนักงาน จะประเมินตนเองแล้วเสนอผู้บังคับบัญชาขั้นต้นพิจารณา จากนั้นจึงส่งกลับให้พนักงานผู้นั้นอีกครั้งว่าจะยอมรับผลการประเมิน หรือไม่ หากพนักงานผู้นั้นไม่ยอมรับผลการประเมินก็จะไม่สามารถดำเนินการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานทั้งหมดของหน่วยงานได้ พนักงานทุกคนจึงต้องยอมรับผลการประเมินไปก่อน เพื่อให้การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานทั้งหมดสามารถ ดำเนินการได้ แต่หากเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมก็ต้องใช้สิทธิร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาต่อไป บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ โดยรายการที่ ๒ สามารถเปิดเผยสถิติวันลา ของพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสายปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เนื่องจากการจัดเก็บเป็นการจัดเก็บปีต่อปี เมื่อมีการจัดเก็บข้อมูล สถิติของปีใหม่ก็จะทำลายข้อมูลสถิติของปีที่ผ่านมา จึงมีเก็บไว้เฉพาะในปีดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้แจ้งข้อมูลของพนักงานแต่ละคนให้ทราบโดยเฉพาะตัวทุกครั้งที่เลื่อนขั้นเงินเดือน บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้จัดทำระบบเครื่องชี้วัดผลการปฏิบัติงานมาใช้ประเมินผลงานของพนักงาน โดยสถิติการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษของพนักงานส่วนบริการสลับสายทุกคนตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ มีรายละเอียดว่า ในส่วนบริการสลับสายมีพนักงานทั้งหมด ๕๒ คน เจ้าหน้าที่สลับสาย ๔๔ คน มีการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนโดยจะพิจารณา จากวงเงิน ร้อยละ ๗.๕ ของยอดรวมของเงินเดือนพนักงานในส่วนงานนั้น และแบ่งผลงานเป็น ๕ เกรด สามารถเปิดเผยได้แต่ ให้ปกปิดชื่อ ส่วนสถิติการเลื่อนขั้นเป็นกรณีพิเศษของพนักงานส่วนบริการสลับสายทุกคนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๔๗ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ใช้ระบบการประเมินผลงานโดยให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับขั้นเป็นผู้ประเมิน การประเมินผลงานเป็นข้อมูลของบุคคลผู้ถูกประเมิน หากเปิดเผยอาจทำให้ผู้ถูกประเมินเสียหายจึงไม่สามารถเปิดเผยได้ สำหรับอัตราเงินเดือนของพนักงานส่วนบริการสลับสายทุกคนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามผู้ถือหุ้น คือ รายการที่ ๑ สถิติผลงานของพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสาย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ และรายการที่ ๒ สถิติวันลาของพนักงานทุกคนในส่วนบริการสลับสายตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นข้อมูลที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เปิดเผยให้พนักงานทุกคนทราบอยู่แล้ว แต่ข้อมูล รายการที่ ๒ มีข้อมูลเฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ส่วนข้อมูลในปีอื่นไม่มี หากผู้ถือหุ้นไม่เชื่อตามที่ผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ชี้แจง ผู้ถือหุ้นสามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ตรวจสอบตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงคงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยคือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สถิติขั้นพิเศษและอัตราเงินเดือนของพนักงานส่วนบริการสลับสายทุกคนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ สามารถ เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้หรือไม่ เห็นว่าสถิติขั้นพิเศษเป็นข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงาน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้ เว้นแต่ส่วนที่เป็นเงินเดือนของพนักงานส่วนบริการสลับสายอื่นทุกคน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่น โดยไม่สมควร จึงไม่ควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ

วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๓ รายการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลที่เป็นเงินเดือนของพนักงานส่วนบริการสลับสายอื่นแต่ละคนที่ปรากฏในข้อมูลรายการที่ ๓ ให้ปกปิดไว้

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายอีกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑

